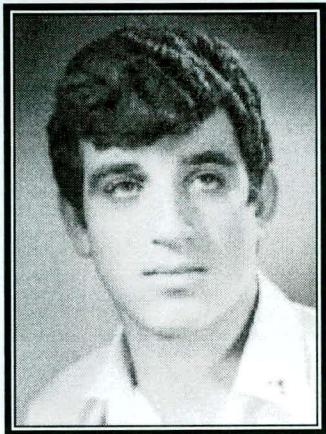


טוראי נתנאל גרשוני ז"ל



בן חנה ויאיר
נולד בחיפה
בתאריך כ"א באלוול תש"יב, 11/9/1952
התגורר בחיפה
התגייס בנובמבר 1970
שרת בחטיבת הנח"ל
נפל בעת מילוי תפקידו
בתאריך א' בכסלו תשל"ב, 19/11/1971
נקבר בבית העלמיון הצבאי בחיפה

אזור: ב חלקה: 1 שורה: 3 קבר: 7
הותיר אחוריו הורים ושתי אחיות

בן 19 נפלו

קורות חיים

בן זקונים להוריו יAIR וחנה. נולד ביום כ"א באלוול תש"יב (11.9.1952) בחיפה. למד בבית הספר היסודי בנצרת עילית ומכיתה ח' עד כיתה י"ב למד בבית הספר הריאלי בחיפה. בבית הספר התיכון החל את פעילותו ב"צופים", כמדריך קבוצת צופים בפרבר חיפה. בכיתה י"א הגביר את פעילותו והיה מן המארגנים והמנהגים שבקבוצת. יחד עם זאת פעל במסגרת בית הספר, בוועדות שונות, וביניהן בוועדת החוץ, בה קיימים קשרים חברתיים רעיווניים עם בתים ספר שונים בארץ. בכיתה י"ב עשה נטי ליצירת גרעין מגובש, שיצא לקיבוץ במסגרת הנח"ל לנח"ל-ים. לפני היציאה שימש כמצויר הגרעין, יוזם וערך את עיתון הגרעין "טיפ-טף". נטי היה חברות, טוב לב, חייכן נדיב וمبין, ולא פלא שככל רואיו אהבונו וכיבדו. בזכות תוכנות אלה, שהיו תשתית אופיו, היה נתן מאושר עם עצמו, שלו, בוטח ומציאותי. הוא הסתפק במה שיש לו, היה מפוכח והשרה ביטחון על סביבותיו. הוא השכיל לנצל עד תום כל דקה וזרקה משעות היום. סדר יומו לא חולק לשעות שלימונות, אלא לרבעי שעות ולדקות, ולא מתוך כפיה, אלא מתוך יכולת עשייה, ומtower מציאת דרכים רבות לה תעסוקות, המחייבות ניצול הזמן באורך הגיוני. הישגיו בלימודים

היו גבויים מן הממצוע ובתום לימודיו בבית הספר התיכון זכה בפרס הצעיר. בראש כל עיסוקו של נתי עמד העיסוק בבני אדם: בני משפחה, חברים, מורים, ילדים, שכנים, עברי אורח וכו'. עם כולם היה לו שיג ושיח. התעניינותו זו בبني אדם נבעה, כנראה, מיכולת מהיגנות רבה ומהיותו מצוי, מעורב ומעוניין בענייני הכלל. כל אשר עשה נתי, עשה מתוך דחף עצום לפועל למען הזולות: לתקן, להוציאן, ליפות, להבין ובעיקר לפעול. וכל אלה מלאוים בחן, בצחוק ובדיחות הדעת הטובה, הנלבבת. הייתה בו חמיימות רבה שנשתקפה מתוך עיניו החומות, הטובות והمبינות ולളתה תמיד בחיזוק נלבב.

הוא גויס לצה"ל בשבוע השלישי של נובמבר 1970. ביום אי' בכסלו תשל"ב (19.11.1971), שנה לאחר גיוסו, נפל בעת מילוי תפקידו והוא בן תשעה עשרה בלבד. הובא למנוחת עולמים בבית הקברות הצבאי בחיפה.

חברי הגרעין בקיבוץ ארי (ליד רצועת עזה) הוציאו לאור ספר לזכרו.

נושוי נתנאל (נת) בן יאיר ורונה. נולד ביום כ"א באלו תש"ב (2.9.1952) בחיפה. למד בבית הספר היסודי ב涅ה עילית ובבית הספר הריאלי בחיפה. נפל בעת מילוי תפקידו ביום א' בכסלו תש"ב (19.11.1971).

לפניהם פשח לא נצורך לעסוק בעניינים, שהם פחות חשובים וධוקפים במעט, כמו עניין קופת הגערון וכו'.

מכאן אני מגיע לעניין שני חשוב. אני יודעת משומס-מה נחתפת, רפי, לעניין המצע, כגורם מרכזי בהחלטה לגבי מועד ההכרזה. אני צועדת לקראת הסכמה אחרת לבני המועד, אך דומה לי, שימוקרי שלניים ואולי חשובים יותר: ההכרזה, בפסקת תאפשר לחברה לדעת בהירות עם מי הם יוצאים, להכיר היטוב זה את זה ולא לעמוד לפני סימני-שאלה, כאשר אפיקו שבוע לפני הגיוס לא יהיה ברור לכולם מים הם היוצאים. זה אפשר ניבוש הגערון, ניהולו וארגון מבחן מוסדותינו, גיבוש המשך המצע וכן שיחות עמוקות מעוקות ועניינות בענייני קיבוץ. כי זו, בסופו של דבר, הטענה הסופית. אשר עלתדר הקروب: אני חושש שהענינים בחיפה עלולים להתפרק בתקופה שגירוא יעד, וזה הבל. הייתה פועלה אתומול עם גזען דודאי- והוא קצר אכזב. בכל אופן, על אף כל מתח הלימודים- יש להשתדל להתמיד בפגישות המסגרות, ואולי אף להרחיבן.

אני מקופה כי תנהנה מ"טיפ-טוף" מס' 3, שבودאי כבר הגיעו לידי. ושאלתי: מה בעניין היציאה שלך לנח'ל? וכן אם אתה רוצה ללמידה שהוא הצבא? נתראה בבאורי השבוע (אולי הגיע ביום חמישי בערב).

4.2.1970

הדוור שלנו - על היכיפן!

קיבלתית את מכתבך ביום רביעי, ואתה שלחת אותו אך ביום שישי אח"צ.

ליקובוצניק בדור, שלום,

כז, זה על משקל "לחלאי בדור, שלום", ויש לה גם משמעות אמיתית, אתה קרוב ליקובץ בערך, כמו שאני קרוב לנח'ל - ומכאן אתה יכול להבין, שגם באמת לא תקרה תקלת בלתי-ציפוי (ואני נרא מסתכן - אל תצלף!) הרי יצא לאח'ל. והוא זה! ואני נאה עמוקות. יש להציג, כי אתה עוזרת לי המון ברכך. בכלל, הקשר איתך ובכלל עם החברה במסגרת - מחוץ לחיפה - נורא חשוב, אם כי הקשרים שלי עכשו עם אורי, שהוא בחור ממש נפלא, הם כמעט חדשים, וזה אולי חבר חדש לשכבה שהכרתי בחיפה. אם כבר הזכרתי את אורי - מסתבר, שתמיד הוא היה טוב, הוא לא נתגלה על ידי אלא רק לאחרונה. "טיפ-טוף" מס' 4 כבר מתחילה להיבנות. אורי כתוב מאמרמצוין (איזה אידיאליסטי!) על הנח'ל, לחיבור הנח'ל. הוא מדבר על האפשרות, שככלך צרך לנצל להכרת דרך-יחסים חדשה באמצעות הנח'ל. הוא סבור, כמובן, שככל הנחותים בידינו ועלינו רדק לאזרע עוז ולהכריע. מלבד זה כתבתי אני משחו, נועז, קשה, אולי יומני מדי: לפי הסגנון של "בחן את עצמן" בעיתונים: חיבורתי 5 שללות, בשלל אחת 3 תשובה, הכוונה של היאichel אחד יבחן כיום את התיחסותו למושגים השונים הכלולים בנח'ל, בקידוח וכו'. יבדוק, אם יש לו היכישורים, התכוונות והגישה המתאימים כדי לצאת לנח'ל. היו שקטלו את זה, היו שבקשו שאתקן

31.1.1970

לרפי שלום,

אני מעביר את ההתקשרות בינו לבסיס של קבוע, כי יש לי מה לכתב. מכתבך היה מעוניין מאוד (במעט כמו מאמר ספרותי על רמה). אך לפני שאתייחס לעניינים העומדים ברומו של עולמנו, הרוי מספר הערות טכניות:

א. התקשרותי למשרד יחס-ציבור של הנח'ל וביקשתי

שיתנו לי רשות לראיון עם מפקד הנח'ל ופרסומו ב"טייפ-טוף". מוקה לקבל את האישור במירה, ואו נובל

לקבוע פגישה עם מפקד הנח'ל, שנותן את ההסכמה העקרונית לריאון. בניתוחים, אני רוצה, שתבקש מהחברה

שלך להזכיר שאלות, שם רצויים, כי נפהה למפקד הנח'ל.

התחלתית לעשות זאת בחיפה, כאשר עברתית בין החבריה

וכבר רשמתי כ-10 שאלות, עקרוניות וככלויות וכן אישיות

מאוד (כחצי מהן של גידי). יש לי הרושם, שזה יכול להיות

נוח ויעיל. אל תשאל מה קרה, כאשר סיפורתי על הריאון

המיועד עם מפקד הנח'ל, תMRI-צתה לנוסע, ואחריך-

כמעט ככלם. כאשר הודיעתי להם, כי אני מתכוון לראיון את

אל'ם לבנון עם אורי, ואולי עוד מישחו - במה ועקבות

חמס - דרכו יציגו למיין החלטה!! אין ברירה - זה יינתן.

ב. בקשר לתאריך המכתב שליחתי לך - אסור לך להמשין את הדואר (ביחוד שכעת שיריך משורך זה לנח'ל), כי בעינם, המכתב יצא רק ביום ראשון ה-1.2.5 ולא ב-1.2.22, כפי שנכתב על המכתב, שכן הדואר במקורה בסדר (המכתב של

הגיע צ'יק-צ'ק - כעבור יומיים).

ועתה לעניין: לאחר שעברתי את מבחן האינטלקגניציה, מרשה אני לעצמי כמה העדרות על דברך: מסכים אתך, שהשיקול צריך להיות, אם עניוניין לבדוק את החיים הקיבוציים באמצעות הנח'ל, כאשר דרך חיים זו ראית לך בכללותה וזוקה לבדוק וחקרה נוספת. אך עלייך לא להתעלם מן העבודה, כי לא כולם אידיאליסטים כמו (אולי גם כמוני) ולא כולם שוקלים את צעדיהם לפני ק"מ של אידיאלים, ורוב הגראוני התייחס לנושאי הקיבוץ וההתישבות ברצינות וכו', אלא ישנים גם שיקולים, זהה אצל רוב חברי, חברים ואישים מובהקים. יש חברה נגידים, ויש חברה אשר היו מעוניינים לשמור על קשר עם חברי, עם חברה, אך רוצים לכת ליטיס, לקומנדו, לפיקוד וכו'.

אתה יכול לראות בזה שיקול אישי. יתרון, שאסור לך בביעות כבסיס להצטרפות לגרעין, אך זה קיים וזה אצל הרבה חברי. לכן, חשוב מה שייאמר במצע, כי זה יקבע אצל רבים אם לצאת לנח'ל או לא. לכן, יש, לדעתך, אולי הצעת פשרה מסוימת, לקבוע בראשי פרקים מסוימים במקרה, ואולי לפטור את הבעיות המרכזיות (שלולות לעורר בעיות אישיות) כבר לפני פשח, לפני ההכרזה, וכך לאפשר לרבים יותר להכריז, לפחות מזמן ידיעה ברורה, שגם הם יצאו לבסוף לנח'ל. זה יסייע לבעלי הרבה חברי את ההתלבויות, שנגרמו מפני אי-יהודים בעניין הקרייטוריונים, שעשוים להתקבל, וכך עלה את ערכה של

ג. אין אני מביא כלל בחשבון את העובדה, שהנח"ל לא מסpter- לי הכרת חיים בקיובן, מפני שאין לא רואה את עצמו כל

בקיובן.

השאלה:

כאשר אני עורך את השיקולים החברתיים גרידא, אני מוצא

כי:

האפשרויות לתשובה:

א. אני מחבב את החבריה בכללותם, או לפחות את רובם, והושב שאוכל לעבור אותם בצורה נזימה את השירות בנח"ל.

ב. אני מתלהב מהחבריה באופן מיוחד, אך ישנו מספר חבריה, שאני מחבב זהה משפיק לי כדי לעבור את השירות בנח"ל בניימויים.

ג. אני מתלהב מהחבריה באופן מיוחד אלא שיש מספר חבריה שאינו מחבב. אולי אין זה משפיק כדי שעבור בעניינים את השירות.

ד. אני מחבב את דוב החבריה והושב, שמדובר בחברה זו הוא מקרי, אולי לא כדאי וכו'. لكن עדיפה בעניין מציאות חברה אחרת שאשתלב בה טוב יותר במסגרת צבאית רגילה.

השאלה:

כאשר אני עורך את השיקולים האישיים (דרzon לשורת כחיל קרב, ואו אוכל למשם את הפוטנציאל שלו, השאיפה להיע לפיקוד, לקזונה וכו'), ושי לתביעות לגערין (להישלח לאחורי פיקוד, הדרכה וכו'), אני:

האפשרויות לתשובה:

א. מוכן להניח את הכל בצד.

ב. יקשה עלי להניח שיקולים אלה בצד, שכן אבאך על תביעותיך בדריכים המקובלות, כדי להישלח לאחורי פיקוד, הדרכה וכו' בנח"ל, אך לא עמיד תביעות אלה כאולטיטמות.

ג. קשה לי להניח שיקולים אלה בצד, אך שאם לא יקבלו את דרישותי לא אוכל לצאת לנח"ל.

השאלה:

כאשר אני בדוק את התועלות שאני יכול להביא לצבע ולמדינה, בשירותי בנח"ל לעומת שירות "רגיל" בצבא, אני מוצא כי:

האפשרויות לתשובה:

א. אוכל להביא תועלת רבה יותר בשירות בנח"ל מאשר בצבא "רגיל".

ב. אני מוצא, שיש ביכולתי להביא תועלת רבה יותר (או דומה) בשירות וגיל, אך השיקולים האחרים הם שיכרעו לצד זה או אחר.

ג. אני מוצא, כי ביכולתי להביא תועלת רבה יותר בשירות רגיל מאשר בנח"ל. וזה נימוק מכריע לגבי.

עדין סיכום לפי החישוב הבא:

השאלה שעליה השבת - בתשובה 1 - נקודה אחת. בתשובה 2 - שתי נקודות; בתשובה 3 - שלוש נקודות ובתשובה 4 - ארבע נקודות.

עורך את הסיכום ובדק:

א. אם סיכום נקודותיך הוא 5-8 - הרי שם לא תקרה תקלת בלתי-צפוייה, תמצא את עצמן מתגיס בקיובן הקרוב לנח"ל.

ב. אם סיכום נקודותיך הוא 9-12, הרי שאתה על הדרכ

פה ושם, אך לא חסרו גם שבחים. אני חשב שזה בכל זאת יכול לקבוע משחו, ולעוזר לחבריה המתלבטים. דוגמה של שאלה: כאשר אתה בוחן נושא כל שהוא הדורש הכרעה (בנושא הנח"ל) קובעים אצלך:

א) בעיקר שיקולים אידיאולוגיים-דיעוניים. רעיון זה זה ראוי להגשמה, כי הוא טוב וכו'.

ב) שילוב של שיקולים אידיאולוגיים וחברתיים.

ג) בעיקר שיקולים חברתיים - אני מוכן להיכנס לעניין מסויים עם חבריה אלה ואלה, אם גם הם יכנסו וכו'.

ברור, שלפי דעתך, מי שחוsbois הימים כי בנושא הנח"ל קובעים אצלך בעיקר שיקולים אידיאולוגיים (כי מצבים חברתיים נתונים לשינוי, ובכך אין ביטחון), הרוי שיש ביטחון רב שהוא יצאת. אך יש עוד 4 שאלות המכוסות, כפי שנראה לך, את רוב הבעיות הכרוכות בנושא הנח"ל. ועוד... אתה אומר, כי בת הרוצה לצאת לפיקוד זה רק בשליל "הרושים". איני בטוח בכך ויש לי דוגמאות אחרות:

עוד שתי התייחסויות והערות:

ראשונה בקשר ללימודים גבוהים. נראה לי, שاعל הרבה חבריה, שallow ירצו לבוא לבארוי, תהיה בעית ללימודים חמורים. חבריה רוצחים למדוד! ורקים אף יודעים, מה הם רוצחים למדוד. ולא תמיד נראים מקצועות אלו ממשל, רוצחה למדוד כימיה, מחקר, תעשייה וכו' ומוכן אף לעסוק בהוואה). ולבסוף: רצחה שנבוא פעם לבארוי, אתה ואני ואולי עוד כמה חבריה לאייה סוף-שבוע אורך (אולי שבועיים-שלשה אחרי הפגישה הקרובה) וונעשה כՔ! משומס-מה אין אני כלכך נלהב מכך היפות הגדולה, כי אולי הן המניות מדי. קשה להסתדר להתמצאה. אתה מבין, מה דעתך?

ועוד - כתוב ל"טייפ-טף".

להתראות השבוע בבארוי

בכובד ראש - רגע של אמת

השאלה:

כאשר עומד לפניו נושא הדורש הכרעה (בנושא הייציאה או אריה-הייציאה לנח"ל) קובעים אצלך:

האפשרויות לתשובה:

א. בעיקר שיקולים אידיאולוגיים-דיעוניים, הינו רעיון זה וזה מוצאן חן בעניין או לא מוצאן חן בעניין, ראוי או לא ראוי למימוש והגשמה וכו'.

ב. שילוב של שיקולים אידיאולוגיים וחברתיים.

ג. שילוב של שיקולים חברתיים - אני מוכן להיכנס לעניין מסויים אם חבריה אלה ואלה יצטרופו גם הם.

השאלה:

בשעה שאתה עורך את השיקולים של יציאה או הייציאה לנח"ל, אני:

האפשרויות לתשובה:

א. מביא בחשבון את האפשרות, שנoston ליה הנח"ל להכיר הכרות נוספת חי קיבוץ, מפני שאתה חשב הימים לכת קיבוץ.

ב. מביא בחשבון את האפשרות, שנoston ליה הנח"ל להכיר היישוב חי קיבוץ, על סמן זה אוכל לקבוע מה עמיד עבורי: קיבוץ או עיר.

לא כל-כך בטוח והרבה חברים חושבים פעמיים יותר אם
לצאת. וזה אמור דרשיי....

ואיפה אני נמצא בכל הקלחת הזאת: קשה לי לשלוט על
העניות, הדבר היחיד, שאינו מנשה עבשין, הוא לרוץ גרעין,
קטן של חברה, שהח��טו פחות או יותר לצאת לנח"ל,
ושם יעבדו על חברה אחרת. יסוד לרוץ גרעין זה יכולם
להיות: אורו (ויצא), אילון (ויצא), מושל'ה (נורא מהסס),
מפחד ומתקשה) ואני (אורי ויצא). אני רוצה גם לרוץ כמה
בנות לעניין זה ולהתחליל לכונן את האויריה בגדור.

לבסוף משהו יותר "ברומו של עולם" – "מי הוא יהודי?"
לא מיתתו של דבר איןידי דעה ברורה בנושא זה. אני עדין לא
"מגבש" בנושא זה. אבל פחות או יותר החשוב, כי הצעת
המשלה לתיקון החוק, בגין לדעת בה"ד העליון, נכונה.
לדעתי, علينا לשמר על ייחודה והשל שילוב דת ומדינה.
לדעתי, טיפשי הדבר, שנכח צה"ל יכתיב לגולדה ויאמר לה,
כי הוא מתפלל, שאנו הוא יכול להזכיר יהוד, והרי הוא
נלחם בצה"ל אף נפצע במהלך המלחמה. הוא רואה עצמו כבן העם
היהודי. אבל בחור זה הוא בן לאם לא-יהודיה – אז מה
הפסול בכך שהוא לא יהוד. יכול הוא להיות בן עם אחר
האחד את היהודים ורוצה לעורם להם במלחמות אבל הוא
אינו יהודי!! ואם הוא רוצה להיות יהוד – שיגיר. ובעניין
זה – יש להקל לדעתך בתהיליכי הגירוי, כי ידוע שאתה
תהליכים קשים וממושכים, אף מזבאים ויש לפשט ולהקל
בhem.

אסור להתעלם מן העובדה, שקיים עדים יהודים רבים
בעולם, שככל הקשר שלהם לעם היהודי הוא קשר דתי. האם
יש לקבוע שני סוגים יהודים? האחד – זה שיושב בארץ ואותו
נקבע היהודי לפי העובדה שהוא יושב בארץ (מכאן, גם
ערבי יישוראל המ, בכivel, בעלי לאות יהוד). ואתה יהודי
הגולה – לפví הקשר שלהם לדת. זה לא מסתדר לי כל-כך!
מה דעתך?

להתראות השבוע

2.5. 1970

לרפוי שלום,

קרأتي בעת את מכתבך החrifי האחרון אליו. אין ברירה
אבל זה נשכח קצת. בינו-תיים זרמו הרבה מים, הכרזה, וכו'
וכו, ודברים נשתנו. קודם כל, אין לי שום כוונת להפסיק
להתכתב איתה, אלא שקשה היהה בתקופה זו של לימודים
לשמר על קצב טוב, כך שהקצת ייד. היה שבק透ה
הקרובה לא נצלחה לקיים, כמובן, יותר מפגישה עד שתים
(למענה עד ה-31.7.31...), אני רוצה לשמר על קשר מכתבים,
פחות.

ברגיל, איש בשורות אובי. סנסציה! פוצץ החלטת שהוא
הולך לקיובן!! סיפר לי, שישב יומיים וחשב בנושא, והגי
למסקנה, שהוא המקום בשביב. ביסס את ההחלטה על
השווהה (מה יעשה בעיר: לא יכול להתאר לעצמו שיגור
בבית, בעיר, עם תורים בנקים וכו'...) עם חי הקיובן. היו
לו שיחות עם ההורו המאמצים, עם חברה (חנה...) וזה דחף
אותו להחליטתו זו.

לינראה, שאין זה מבוסס מספיק ופוצץ, למעשה, לא יודע
בדוק את כל הקשיים וכו'. אבל רצונו של אדם כבוזו – וכן
הוא אמר לי, שהחלטת סופית על כן. באשר לי, אין עוד לא

הכוונה. המשך לחשוב בנושא ולגלגלו בו. כי הרעיון באופן
כללי מצוי בעין ומתאים לך. המשך להתלבט ולהיעור
בחבריך מכבוצח א' בסתרית בעיונית ובפרטן שללותך.
ג. אם סיכום נקודותיך 13-14-15, הרי שקשה לך לצאת לנח"ל.
שםvr כצטריך לשנות חלך ניכר בדעותך ולהתגבר על
רצונות שונים. אתה מסוגל לכך אם תרבה להתייעץ ולהזק
את מאמץיך לשם חברה, לשוחח עם נח"לאים בעבר,
לקרא על הנח"ל וכו'.

ד. לך, סיכום נקודותיך 15-16, אין לי, לפחות, עצות.
תרשה לי, אם לא אפשר לך, לומר שאתה... אבוד רק
מחינת היציאה לנח"ל).

17.2. 1970

רפוי שלום!

שעת צהרים עייפה, הילדים כבר מתחילהים לצאת לרחוב
ואנו שומע באוווני רعش פשוט, או בן, דופקים. משתדל
לשפר את כתבי-היד (אגב, גם שרך ראוי לשיפור). נתחיל,
כרגע, בעניינים טכניים: דיבורתי הבוקר עם אבי בר-
בבית-הספר. סיכמתי אותו כך: הוא היה הקטגור במשפט
על הנח"ל, אך הוא רוצה, שאתה תשב לידו ותתעורר לו, אם
יהיה צריך. לגבי ליפא – הוא לא יגע לבארה השבע, כי יש
לבום ראשון בחינה יسمع חוזה טובה, אולי יוזא צלו משהה, כי
אצלו זה די אבוד (עתודה!).

אווי ברצבי ואילו ישבו יחד הפסקה אחת בבית-הספר ותו
לא, אך אני משוכנע, שאורי מתחכו למשפט, וזה נושא קרב
אליו ומעניין אותו והוא ודאי יהיה מוכן להתמודדות. הוא
כתב, כפי שמספרתי לך, מאשר יפה על נושא זה "טיף-טוף".
שאלת מה נעשה אצלנו בפועלות – מאוד עגום. עודד נסה
להעבר ביום חמישי שעבור פעולה על "מיוח יהוד", והוא
חלש מאד. הוא התחיל רחוק מהנושא, והתקשה לכונן את
הפעולה אל הנושא. הרבה לא הקשתי, אלא ישבתי עמו
אורו וצחקנו על כל מיני דברים. למשל, אורי חיבר כל מני
פתגמים: "לך אל גנמלה, עצל, כי זה לא רחוק." ואוכל
ושתה, כי מחר מAMIL נלך למכוון הרזה", או "החכם עינוי
בראשו, והטיפש – גם כן", וכו'. היה נורא עליז. אבל – בעצם
זה לא כל-כך עלי, כי זה קורה בתקופה שהחברה חושבים
כמוך בנושא ההליכה לנח"ל, ומנסים להגיע לכל גיבוש
החולטות, וזה עלולה להזוויח מושפעת מהאוירה
הלא-ארצנית. נסף על זאת, ביום ראשון השבע לא הייתה
לנו כל פעולה – עודד הודיע ליacha צ' על ביטולה, ולא
יכלנו או לא רצינו להתארגן.

בתקופת הקרובה אני אנשה לארגן כמה חברה, שיעבירו
פעולות, אבל, אחרי הכל, זה פתרון זמני ולא טוב.

הגענו למצב דיחומו. הגודוד מפוד מאד, עד כדי כך,
שהחברה אחדים נתפסו להצעה שהביא חבר "מרום גולן"
להתאrgan לגרעין פרטוי, ובא נציג מהקיובן ושותח בכל כיתה
וכיתה של השמייניות. מספר חברה: פלטי, עירית, דורך,
ואחים נרשמו אצלו ואפילו חשבים לנסוע השבע
למרום-גולן, לפגישת הכרות עם המשק ועם חברה
האחרים, שנרשמו. זה עצוב מאד. אם בעבר היה ברור,
שכולם נסעים לבארו לפגישת מסגרת, הרי שהיום זה כבר

1.8.1970

לטואית העליה שלום!

אני עובר לדום, ומתייל בכתבך לך. אני עדין תחת רושם של מסיבה נוספת של הכיתה, אטמול יומם שישי, אצל עלי ב. היה חביב, לא סוער מדי, אבל חביב. ספרו סיורים, חוותות וכו'.

למושיק יש זקנין שחרחר נחמד – הוא חבר של אהובה, זה חדש לך? ממשיך לרכל: מושיק נושא לעבודה בכיש אלית-שרם, ייחד עם בנצי ומיכה מ"עמית" והם מתכוונים לעשות שם הון. ג'יני (היא חביב להופיע איך שהוא במכבתנו), בא אוטומול עם החתיכה שלו. היא באמת חביבה מאד וכי' וכי'. הוא נראת טוב, כרגע, מחיין, מבסוט, שופף, היו גב רבים אחרים, אביה, שנוסעת לחו"ל ביום שני, הפוכה בתלבושת יוצאת דופן: חולצה סגלאלה "מהזורת אור", מכנסיים רגילים, אבל, החgorה מטאצלת קדימה כמו זוועות של מטאצלת. דיס התלהב ממנה – גם אני. ביום שני נסעת לאלית עם טווה, מיקי (לא מכירה), תמי (כני!), אשר ואילון, עשינו "פול כייפ". קודם כל, הים מקסים, כמו ברכה ענקית, כחול נורא, בלי גל. הטמפרטורה גבוהה, חם, כל היום שוחחים, רק שתית – כבר אתה צמא, ומהחרים מפולפלים. והruk – הביטוקים –RBים מהם חקייניס ישראלים. בכלל-און הוב הולכים עם שער ארוך, מלוכלים, מוחנים, אבל נדמה להם, שהם מקוריים, הישראלים שביניהם cocci טמבלים – אחד, שיישב לידי ב ביתיה-הקפה, כמעט רצה לאכול אותן, על שילינו שהוא בסרי-הכל איש בא-רישבע, ולא ביטנייק מוקרי. בחזרה שבנו בטיסה, לחל-אביב דרך ירושלים, זה מקסים, התרשםתי ביורה, כשוראיתי את תל-אביב רבתי מלמעלה. אירית! איה כיף! איה גודל! אבל בלי צבע, הכל מת.ומי באמצעות תקועה כמו ננד נפה – ארובת RIDING...

מצאתני למשה את האתגר בקיובן. אני אוהב את צורת החיים, האפשרויות החברתיות, העזה, השווון, הצדקה, הרצון לקדם את החברה – והשלווה... (ביחוד בשבת).

אך אני לא ידוע بما אוכל לעסוק בעבודה בארה. אם אני בודק, אז יוצא שההודאה והמקצוע והכמעט יחידי, שיש באפשרות לעסוק בו במסגרת התנאים הקיימים כיום בארה. אבל נראה לי, שהאתגר של הוראה בארה נופל מהאתגר של ההוראה שיש בעיר (קשרים עם תלמידים, מתח לימוד, עניין במקבץ אחר תלמידים בגבורותם, כאשר הם פונים כל אחד לדרכו בחיים וכור). החינוך – ההוראה בעיררת פיתוח, זה אתגר נפלא!! קשה, מאין כמותה, אך זהו אתגר! כלויות, נראה לי, שאפשרות התקדמות והאתגר חסרים בארה, וזה בעיה, שטמודה אותו כיום!

בнтויים, אני מרוגש, שאני חוי הייכל. סדר הימים: לימודים, שינה, אוכל... וחזר חיללה. משעטם, מגעל!! עברתי לראשונה בחני את השעה 12.00 בלילה בלימוד. נראה, זה עוד יקרה הרבה ב-70 הימים, שנוטרו עוד עד הסיום הנכוף. נסחוב!...

בשורה נוספת – אני חושב, זה עדין לא לפרש, שחלה תזהה אצל אילון לכיוון הנה"ל. הוא אמר לי, שהוא רוצה להזכיר את בארה, וזה, כמובן, האפשרות היחידה לך. אגב, העתוי למסקנה, שגיורא עשויה בעודה יסודית מאוד. נדמה לי, שמרבית הבנים היוצאים לנח"ל, חושבים ברכיניות על קיובן, זה ממש נפלא.

יש עוד המון ספרדים (היתה לנו מסיבה ביום שישי אצל טוהה, היה צפוף מאוד). אך נמאס לי לכתוב, וחוץ מזה צריך לקרוא את "אבא גורייר". לגבי הפגישה של ועדת מסגרת – לא אוכל לבוא ביום שני (יש לי מבחן ענק בתנ"ך ביום שלישי), מציע את יום שלישי ב-16.00. אם לא נראה לך, תודיעו בטלפון. אסכם עם גירוא מחר, יום ראשון בקשר לפרטוי הפגישה (מצע, כן?).

להתראות, כי"ל,